EC435 บทที่ 4 แบบจำลอง GARCH

เฉลิมพงษ์ คงเจริญ ©2556-61

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

October 17, 2019

แบบจำลอง GARCH: บทน้ำ

เป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษาเศรษฐมิติทางการเงินคือการ ศึกษาความผันผวน (volatility) ของผลได้ตอบแทนของสินทรัพย์

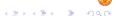

แบบจำลอง GARCH: บทน้ำ

เป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษาเศรษฐมิติทางการเงินคือการ ศึกษาความผันผวน (volatility) ของผลได้ตอบแทนของสินทรัพย์ ความผันผวนจะหมายถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีเงื่อนไข (conditional standard deviation) ของผลได้ตอบแทนของสินทรัพย์

แบบจำลอง GARCH: บทน้ำ

เป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งของการศึกษาเศรษฐมิติทางการเงินคือการ ศึกษาความผันผวน (volatility) ของผลได้ตอบแทนของสินุทรัพย์ ความผันผวนจะหมายถึงความเบี่ยงเบนมาตรฐานที่มีเงื่อนไข (conditional standard deviation) ของผลได้ตอบแทนของสินทรัพย์ ความผันผวนที่คำนวณได้ถูกนำไปใช้ประยุกต์ในการคำนวณ Value-at-Risk(VaR) ของการจัดการความเสี่ยง, การจัดสรรการลงทุนภายใต้วิธี การ mean-variance และการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำนาย

ความผันผวน (volatility)

เราไม่สามารถสังเกตความผันผวนของสินทรัพย์เช่นหลักทรัพย์ใค้เหมือน กับการสังเกตเห็นราคาทรัพย์สินหรือการคำนวณผลตอบแทนได้จากราคา ทรัพย์สิน

ความผันผวน (volatility)

เราไม่สามารถสังเกตความผันผวนของสินทรัพย์เช่นหลักทรัพย์ใค้เหมือน กับการสังเกตเห็นราคาทรัพย์สินหรือการคำนวณผลตอบแทนได้จากราคา ทรัพย์สิน

ตัวอย่างการคำนวณความผันผวนในอดีต กำหนดให้ P_t เป็นราคาหลักทรัพย์ และ $y_t = \Delta \ln(P_t)$ เป็นผลได้ตอบแทน $y_t^2, |y_t|, |y_t|^\delta$ มีสหสัมพันธ์ค่อนข้างสูง และเรามักใช้ค่าดังกล่าวเป็นตัวแทบของความผับผวบ

October 17, 2019

ความผันผวน (volatility)

เราไม่สามารถสังเกตความผันผวนของสินทรัพย์เช่นหลักทรัพย์ใค้เหมือน กับการสังเกตเห็นราคาทรัพย์สินหรือการคำนวณผลตอบแทนได้จากราคา ทรัพย์สิน

ตัวอย่างการคำนวณความผันผวนในอดีต กำหนดให้ P_{ℓ} เป็นราคาหลักทรัพย์ และ $y_t = \Delta \ln(P_t)$ เป็นผลได้ตอบแทน $y_t^2, |y_t|, |y_t|^\delta$ มีสหสัมพันธ์ค่อนข้างสูง และเรามักใช้ค่าดังกล่าวเป็นตัวแทนของความผันผวน

ในปัจจุบันมีการคำนวณความผันผวนคั่วยวิธีการอื่นๆเช่น Realized volatility และ Implied volatility ด้วย Black-Scholes

การทคสอบ ARCH effect

กำหนดให้ $\varepsilon_t=y_t-\mu_t$ เป็น residuals ของ mean equation อาจจะเป็นแบบ จำลอง AR(p) หรือ ARIMA(p,d,q)

การทคสอบ ARCH effect

กำหนดให้ $\varepsilon_t = y_t - \mu_t$ เป็น residuals ของ mean equation อาจจะเป็นแบบ จำลอง AR(p) หรือ ARIMA(p,d,q)

เราจะทดสอบว่าข้อมูลของเรามีลักษณะ conditional heteroskedasticity หรือ ไม่ (การทดสอบ ARCH effect)

การทุดสอบ ARCH effect

กำหนดให้ $\varepsilon_t=y_t-\mu_t$ เป็น residuals ของ mean equation อาจจะเป็นแบบ จำลอง AR(p) หรือ ARIMA(p,d,q)

เราจะทดสอบว่าข้อมูลของเรามีลักษณะ conditional heteroskedasticity หรือ ไม่ (การทดสอบ ARCH effect)

วิธีแรก การทดสอบ Ljung-Box $\mathit{Q}(\mathit{m})$ ค่ายกกำลังสองของ residuals $(arepsilon_t^2)$ โดยเราใช้ $arepsilon_t^2$ เป็นตัวแทน conditional heteroskedasticity ดังนั้นหากก่าความ แปรปรวนขึ้นอยู่ต่อกันจะต้องมีสหสัมพันธ์ระหว่างกัน

เราจะตั้งสมมุติฐานหลักที่ว่าค่าล่า m คาบของค่ายกกำลังสองของ residuals ไม่มีสหสัมพันธ์ระหว่างกัน แสดงว่า ค่ายกกำลังสองของ residuals ไม่มี ARCH effect

การทดสอบ ARCH effect

วิ**ธีสอง** การทคสอบ Lagrange Multiplier (LM) โดยเราใช้ $arepsilon_t^2$ เป็นตัวแทน ของค่าความแปรปรวน ซึ่งหากเราต้องการทคสอบว่าค่าแปรปรวนขึ้นกับค่า แปรปรวบใบอดีตหรือไม่ สามารถประมาณค่าสมการ

$$\varepsilon_t^2 = a_0 + a_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \dots + a_m \varepsilon_{t-m}^2 + e_t$$
 (4.1)

และพิจารณาว่าค่าสัมประสิทธิ์มีนัยสำคัญเชิงสถิติต่างจากศูนย์หรือไม่ โดย สมมุติฐานหลักคือ $a_1=a_2=...=a_m=0$ หรือ ไม่มี ARCH effect

การทดสอบ ARCH effect

ว**ิธีสอง** การทคสอบ Lagrange Multiplier (LM) โดยเราใช้ $arepsilon_t^2$ เป็นตัวแทน ของค่าความแปรปรวน ซึ่งหากเราต้องการทคสอบว่าค่าแปรปรวนขึ้นกับค่า แปรปรวบใบอดีตหรือไม่ สามารถประมาณค่าสมการ

$$\varepsilon_t^2 = a_0 + a_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \dots + a_m \varepsilon_{t-m}^2 + e_t$$
 (4.1)

และพิจารณาว่าค่าสัมประสิทธิ์มีนัยสำคัญเชิงสถิติต่างจากศูนย์หรือไม่ โดย สมมุติฐานหลักคือ $a_1=a_2=...=a_m=0$ หรือ ไม่มี ARCH effect เราสามารถทำการทดสอบได้โดยการประมาณค่าสมการ (4.1) จะได้ค่า R^2 แล้วไปคำนวณค่า $LM=TR^2$ โดยที่ T คือจำนวนตัวอย่าง และ $LM\sim\chi^2_{df=m}$ เรา จะปฏิเสธสมมุติฐานหลักถ้ำ $LM > \chi^2_{df=m}(1-\alpha)$

ตัวอย่าง 4.1

ในหัวข้อนี้เราจะพิจารณาผลได้ตอบแทนรายเดือนในรูปถือกของการลงทุน ใน SET ซึ่งอยู่ในไฟล์ mset.csv

```
> mset <-read.csv("mset.csv",header=F)
      > head(mset)
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
      > lret_mset<-diff(log(mset$V1))
> library(forecast)
      > auto.arima(lret_mset)
Series: lret_mset
ARIMA(2,0,2) with zero mean
      Coefficients:
               1.1154
                         -0.9020 -1.0542 0.9141
            0.0511
                            0.0754
                                         0.0646 0.0740
14
      sigma^2 estimated as 0.006689: log likelihood=489.01 AIC=-968.03 AICc=-967.89 BIC=-947.47
      > model1<-arima(lret mset, order=c(2,0,2))
16
```


ตัวอย่าง 4.1

แต่หากเราพิจารณา Ljung-Box test ของค่ากำลังของ residuals กำลังสอง หรือทดสอบ LM ARCH effect จะเห็นได้ว่ายังมีผลของ ARCH เหลืออยู่ใน residuals โดยในการทดสอบ LM ARCH effect จะต้องใช้คำสั่ง ArchTest(series, q) จาก library(FinTS) โดยต้องระบุ series ที่ต้องการ ทดสอบและค่าถ่า (q)

```
> acf(model1$residuals^2)
1 2 3 4 5 6 7 8 9
     > Box.test(model1$residuals^2.lag=12, type="Ljung")
     ^^IBox-Ljung test
     data: model1$residuals^2
     X-squared = 64.5086, df = 12, p-value = 3.36e-09 > library(FinTS) > ArchTest(model1$residuals)
     ^^IARCH LM-test: Null hypothesis: no ARCH effects
13
     data: model1$residuals
     Chi-squared = 32.4235, df = 12, p-value = 0.00119
```


แบบจำลองอนุกรมเวลาที่เราสร้างขึ้นมาในบทที่ผ่านมา เราพยายามที่จะ อธิบาย conditional mean

แบบจำลองอนุกรมเวลาที่เราสร้างขึ้นมาในบทที่ผ่านมา เราพยายามที่จะ อธิบาย conditional mean

ตัวอย่างเช่น กำหนดให้ y_t อนุกรมเวลานิ่ง เช่น ผลได้ตอบแทน แล้วกำหนดให้ y_t สามารถอธิบายได้ด้วยแบบจำลอง

$$y_t = \mu_t + \varepsilon_t \qquad (4.2)$$

โดยที่ μ_t เป็นส่วนอธิบายค่าเฉลี่ย (mean equation) และ ε_t เป็น iid ที่มีค่าเฉลี่ย เท่ากับศูนย์

แบบจำลองอนุกรมเวลาที่เราสร้างขึ้นมาในบทที่ผ่านมา เราพยายามที่จะ อธิบาย conditional mean

ตัวอย่างเช่น กำหนดให้ y_t อนุกรมเวลานิ่ง เช่น ผลได้ตอบแทน แล้วกำหนดให้ y_t สามารถอธิบายได้ด้วยแบบจำลอง

$$y_t = \mu_t + \varepsilon_t \qquad (4.2)$$

โดยที่ μ_t เป็นส่วนอธิบายค่าเฉลี่ย (mean equation) และ ε_t เป็น iid ที่มีค่าเฉลี่ย เท่ากับศูนย์

เราจะสมมุติให้ความแปรปรวนที่ขึ้นอยู่กับข้อมูล ณ คาบที่ t-1 $Var_{t-1}=\sigma_t^2$ เขียนเป็นสมการต่อไปนี้

$$\sigma_t^2 = \omega + \alpha_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \dots + \alpha_p \varepsilon_{t-p}^2 \qquad (4.3)$$

เนื่องจาก ε_t มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ $Var_{t-1}(\varepsilon_t)=E_{t-1}(\varepsilon_t^2)=\sigma_t^2$ คังนั้นเรา สามารถเขียนสมการ (4.3) ได้เป็น

$$\varepsilon_t^2 = \omega + \alpha_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \dots + \alpha_p \varepsilon_{t-p}^2 + u_t \qquad (4.4)$$

โดยที่ $u_t = \varepsilon_t^2 - E_{t-1}(\varepsilon_t^2)$ ซึ่งเป็นกระบวนการ ไวท์นอซที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ สมการ (4.2)-(4.4) รวมกันเรียกว่า autoregressive conditional heteroskedasticity (ARCH) หรือ แบบจำลอง ARCH(p)

เนื่องจาก ε_t มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ $Var_{t-1}(\varepsilon_t)=E_{t-1}(\varepsilon_t^2)=\sigma_t^2$ คังนั้นเรา สามารถเขียนสมการ (4.3) ได้เป็น

$$\varepsilon_t^2 = \omega + \alpha_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \dots + \alpha_p \varepsilon_{t-p}^2 + u_t \qquad (4.4)$$

โดยที่ $u_t = \varepsilon_t^2 - E_{t-1}(\varepsilon_t^2)$ ซึ่งเป็นกระบวนการไวท์นอซที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์ สมการ (4.2)-(4.4) รวมกันเรียกว่า autoregressive conditional heteroskedasticity (ARCH) หรือ แบบจำลอง ARCH(p)

รูปแบบของ ARCH(p) อีกแบบจำลองสามารถแสดงใค้คังนี้

$$y_t = \mu_t + \varepsilon_t$$

$$\varepsilon_t = z_t \sigma_t$$

$$\sigma_t^2 = \omega + \alpha_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \dots + \alpha_p \varepsilon_{t-p}^2$$
 (4.5)

โดยที่ z_t เป็นตัวแปรสุ่ม iid (0,1) ตัวอย่างเช่น $\mathbf{N}(0,1)$

สมมุติว่าเราพิจารณาแบบจำลอง ARCH(1) โดยที่

$$y_t = \varepsilon_t$$
 (4.6)

$$\varepsilon_t = z_t \sigma_t \quad (4.7)$$

$$\sigma_t^2 = \omega + \alpha_1 \varepsilon_{t-1}^2 \qquad (4.8)$$

unconditional mean ของ ε_t คำนวณได้ดังนี้

$$E(\varepsilon_t) =$$

unconditional mean ของ ε_t คำนวณได้ดังนี้

$$E(\varepsilon_t) =$$

unconditional variance ของ ε_t คำนวณได้โดย

$$Var(\varepsilon_t) =$$

หากต้องการให้ ε_t เป็นกระบวนการนิ่ง $Var(\varepsilon_t) = E(\varepsilon_t^2) = E(\varepsilon_{t-1}^2)$ ดังนั้น $Var(arepsilon_t) = rac{\omega}{1-lpha_1}$ และเงื่อนไขที่จะทำให้ค่าความแปรปรวนเป็นบวกคือ $0 < \alpha_1 < 1$ โมเมนต์ที่สี่เท่ากับ $E(\varepsilon^4) = 3 \frac{\omega(1+\alpha_1)}{(1-\alpha_1)(1-3\alpha_1^2)}$

หากต้องการให้ ε_t เป็นกระบวนการนิ่ง $Var(\varepsilon_t)=E(\varepsilon_t^2)=E(\varepsilon_{t-1}^2)$ ดังนั้น $Var(arepsilon_t) = rac{\omega}{1-lpha_t}$ และเงื่อนไขที่จะทำให้ค่าความแปรปรวนเป็นบวกคือ $0 < \alpha_1 < 1$ โมเมนต์ที่สี่เท่ากับ $E(arepsilon^4)=3rac{\omega(1+lpha_1)}{(1-lpha_1)(1-3lpha_1^2)}$

ดังนั้นเงื่อนไขที่ทำให้โมเมนต์ที่สิ่มีค่าจำกัดคือ $0 \leq \alpha_1 < 1/3$ และค่าความ โด่งเท่ากับ

$$\kappa = \frac{E(\varepsilon_t^4)}{[Var(\varepsilon_t)]^2} = 3 \frac{\omega(1+\alpha_1)}{(1-\alpha_1)(1-3\alpha_1^2)} \times \frac{(1-\alpha_1)^2}{\omega^2} = 3 \frac{1-\alpha_1^2}{1-3\alpha_1^2}$$

การประมาณค่าแบบจำลอง ARCH(1)

การประมาณค่าพารามิเตอร์ในแบบจำลอง ARCH(1) สามารถคำเนินการใค้ ด้วย conditional maximum likelihood หากสมมุติให้ z_t มีการแจกแจงแบบปกติ มาตรฐาน จากสมการ (4.7) เราจะได้ $arepsilon_t \sim N(0,\sigma_t^2)$ และ

$$\ln L(\omega, \alpha_1; \mathbf{y}) = -\frac{1}{2} \sum_{t=1}^{T} \ln(2\pi) - \frac{1}{2} \sum_{t=1}^{T} \ln(\sigma_t^2) - \sum_{t=1}^{T} \left(\frac{y_t^2}{2\sigma_t^2}\right)$$

โดยที่ค่า $arepsilon_0$ และ σ_0^2 เท่ากับค่าเฉลี่ย อย่างไรก็ตามเราสามารถกำหนดการ แจกแจงรูปแบบอื่น ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์และค่าความแปรปรวนเท่ากับหนึ่ง เช่น standardized student's t distribution

October 17, 2019

ARCH(p) ค่อนข้างที่จะยาว

ถ้าเราทดสอบ ARCH effect แล้วพบว่าอนุกรมเวลามีผลของ ARCH เรา สามารถใช้แบบจำลอง ARCH(p) เพื่อประมาณค่าความผันผวนที่เปลี่ยนแปลง ตามเวลา อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ ค่าล่า p ที่เหมาะสมสำหรับแบบจำลอง

ถ้าเราทคสอบ ARCH effect แล้วพบว่าอนุกรมเวลามีผลของ ARCH เรา สามารถใช้แบบจำลอง ARCH(p) เพื่อประมาณค่าความผันผวนที่เปลี่ยนแปลง ตามเวลา

อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ ค่าถ่า p ที่เหมาะสมสำหรับแบบจำลอง $\mathit{ARCH}(p)$ ค่อนข้างที่จะยาว

Bollerslev (1986) ได้เสนอรูปแบบของสมการความแปรปรวน

$$\sigma_t^2 = \omega + \sum_{i=1}^p \alpha_i \varepsilon_{t-i}^2 + \sum_{j=1}^q \beta_j \sigma_{t-j}^2 \qquad (4.12)$$

โดยที่มีเงื่อนไข α_i (i=1,...,p) และ β_j (j=1,...,q) มีค่าเป็นบวก สมการที่ (4.2) และ (4.12) รวมกันเรียกว่าแบบจำลอง Generalized ARCH หรือ GARCH(p,q)

ARMA representation of GARCH

แบบจำลอง GARCH สามารถเขียนให้อยู่ในรูปของแบบจำลอง ARMA ของ ค่า residuals ยกกำลังสอง ตัวอย่างเช่นในแบบจำลอง GARCH(1,1)

$$\sigma_t^2 = \omega + \alpha_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \beta_1 \sigma_{t-1}^2 \qquad (4.13)$$

ARMA representation of GARCH

• หากเราสมมุติให้แบบจำลองเป็นอนุกรมนิ่ง unconditional variance)ของ ε_t จะเท่ากับ

ARMA representation of GARCH

ในกรณี GARCH(p,q)

- ullet เราสามารถเขียนแบบจำลองคั้งกล่าวให้อยู่ในรูป $ARMA(\max(p,q),q)$ ของ residuals ยกกำลังสอง
 - แบบจำลองจะเป็นอนุกรมนิ่งถ้า $\sum_{i=1}^p \alpha_i + \sum_{i=1}^q \beta_i < 1$
 - ความแปรปรวนที่ไม่มีเงื่อนไข (unconditional variance)ของ ε_t จะเท่ากับ

$$Var(\varepsilon_t) = \frac{\omega}{1 - \left(\sum_{i=1}^{p} \alpha_i + \sum_{j=1}^{q} \beta_j\right)}$$

คุณลักษณะเฉพาะของแบบจำลอง GARCH

ในงานเชิงประจักษ์นักวิจัยได้พบคุณลักษณะหลายประการของความ ผ้นผวนของข้อมูลทางการเงิน

- lacktriang volatility clustering ในแบบจำลอง GARCH(1,1) ค่าที่ประมาณได้จาก ข้อมูลรายสัปดาห์และรายวันของ eta_1 จะมีค่าประมาณ 0.9
- หางอ้วน(fat tails) Bollerslev แสดงให้เห็นว่าภายใต้เงื่อนใบบางประการ เขาสามารถแสดงให้เห็นว่า GARCH(1,1) จะให้ก่าเคอร์โทซิสที่มากกว่า 3
- ความผันผวนย้อนกลับมาที่คุลยภาพ(volatility mean reversion) แม้ว่าความ ผันผวนจะสูงขึ้นในบางช่วงแต่สุดท้ายแล้วจะย้อนกลับไปยังคุลยภาพระยะ ยาว

การประมาณค่าแบบจำลอง GARCH

แบบจำลอง GARCH(p,q) สามารถเขียนในรูปแบบ

$$y_t = \mu_t + \varepsilon_t$$
 (4.15)
 $\sigma_t^2 = \omega + \sum_{i=1}^p \alpha_i \varepsilon_{t-i}^2 + \sum_{j=1}^q \beta_j \sigma_{t-j}^2$ (4.16)

หากเราสมมุติให้ $arepsilon_t \sim N$ เราสามารถเขียน log-likelihood function ของแบบ จำลอง GARCH(p,q) ได้

$$\log L = -\frac{1}{2} \sum_{t=1}^{T} \ln(2\pi) - \frac{1}{2} \sum_{t=1}^{T} \ln(\sigma_t^2) - \sum_{t=1}^{T} \left(\frac{y_t^2}{2\sigma_t^2}\right)$$
(4.17)

โดยที่หลังจากที่เราประมาณค่าพารามิเตอร์ดังกล่าวแล้ว เราจะใค้ค่า σ_t สำหรับ t=1,...,T

การตรวจสอบหลังจากการประมาณค่า GARCH

- ถ้าแบบจำลองที่เราสร้างขึ้นสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างอนุกรม กับตัวเองในอดีตด้วย conditional mean และ conditional variance ดังนั้นจะต้อง ไม่เหลือค่าสหสัมพันธ์ในตัวเองของ standardized residuals และ squared standardized residuals (L-B test)
 - เราสามารถทดสอบ LM ARCH ของ residuals เพื่อดู ARCH effect ก็ได้
- ในแบบจำลอง GARCH เราสมมุติให้ค่าคาคเคลื่อนมีการแจกแจงแบบ ปกติดังนั้นหากแบบจำลองถูกกำหนดอย่างถูกต้อง standardized residuals จะ ต้องมีการแจกแจกแบบปกติ โดยในที่นี้เราจะทำการทดสอบการแจกแจงปกติ

ต่อจากตัวอย่าง (4.1) เราจะประมาณค่าสมการค่าเฉลี่ยด้วย ARMA(2,2)และสมการค่าความแปรปรวนที่มีเงื่อนไขด้วย *GARCH*(1, 1) เราจะใช้คำสั่ง ugarchfit ใน package library (rugarch)

```
> library(rugarch)
> spec.garchi1 <- ugarchspec(variance.model=list(model="sGARCH", garchOrder=c(1,1)),
+ mean.model=list(armaOrder=c(2,2), include.mean=TRUE), distribution.model="norm")</pre>
> fit.garch11<-ugarchfit(spec=spec.garch11, data = ret)
```



```
> fit.garch11<-ugarchfit(spec=spec.garch11, data = ret)
23456789
    > show(fit.garch11)
               Estimate
                           Std. Error
                                           t value Pr(>|t|)
1.5552 0.119893
               0.005168
                              0.003323
                                                    0.119893
    mu
               0.929774
                              0.105519
0.131759
                                           8.8114 0.000000
-5.6270 0.000000
    ar1
             -0.741403
    ar2
                              0.079630
    ma1
             -0.885132
                                          -11.1155 0.000000
    ma2
               0.813870
                              0.126564
                                            6.4305 0.000000
              0.000194
0.221012
0.777524
                              0.000084
                                           2.3165 0.020528
    omega
                              0.045507
                                          4.8567 0.000001
19.9795 0.000000
    alpha1
    beta1
                              0.038916
```


ค่าสถิติที่เราสามารถตรวจสอบแบบจำลอง

```
Weighted Ljung-Box Test on Standardized Residuals
                                          statistic
 4
5
6
7
      Lag[1]
      3.351 6.717e-02

Lag [2*(p+q)+(p+q)-1][11] 9.220 1.777e-06

Lag [4*(p+q)+(p+q)-1][19] 13.350 8.841e-02

d.o.f=4
      HO : No serial correlation
9
      Weighted Ljung-Box Test on Standardized Squared Residuals
10
11
                                         statistic p-value
13
      Lag [1]
                                             0.0957 0.7571
      Lag[2*(p+q)+(p+q)-1][5] 1.8392 0.6569
Lag[4*(p+q)+(p+q)-1][9] 3.0164 0.7563
d.o.f=2
14
16
```


การแจกแจงที่ไม่ใช่การแจกแจงแบบปกติ

ข้อมูลทางการเงินอาจจะมีลักษณะหางอ้วน (fat tail) ดังนั้น ข้อสมมุติว่า $arepsilon_t$ มีการแจกแจงอื่นที่มีหางอ้วนน่าจะเหมาะสมกว่า

การแจกแจงแบบ Student's t ถ้า ε_t มีการแจกแจงแบบ t ที่มีองศาอิสระเท่ากับ ν และมีค่า

 $Var_{t-1}(\varepsilon_t) = \sigma_t^2$ แล้วพารามิเตอร์ s_t จะถูกเลือกเพื่อให้ $s_t = \frac{\sigma_t^2(\nu-2)}{\nu}$

เงื่อนไขเพิ่มเติมในคำสั่ง ugarch คือ distribution.model="std"

Generalized Error Distribution Nelson (1991) ได้เสนอให้ใช้การ แจกแจง generalized error distribution (GED) โดยที่ nu เป็นค่าพารามิเตอร์ที่ เป็นบวกที่บอกความหนาของหาง เงื่อนไขเพิ่มเติมในคำสั่ง ugarch คือ distribution.model="ged"

การพยากรณ์ด้วยแบบจำลอง GARCH

เป้าหมายของการสร้างแบบจำลอง GARCH คือ conditional volatility ค่าพยากรณ์ของอนุกรมเวลา y_t สามารถใช้การพยากรณ์ของ ARMA ได้อย่าง ปกติ แบบจำลอง GARCH จะทำให้เราได้ค่าผันผวนในอนาคตที่แม่นยำขึ้น โดย เฉพาะการพยากรณ์ในระยะสั้น ในที่นี้เราจะยกตัวอย่างแบบจำลอง GARCH(1,1) ซึ่งสมการความผันผวนสามารถแสดงได้ โดย

$$\sigma_t^2 = \omega + \alpha_1 \varepsilon_{t-1}^2 + \beta_1 \sigma_{t-1}^2$$

พยากรณ์ ณ คาบที่ h และใช้ conditional expectation

เราได้ประมาณค่าแบบจำลอง ARMA(2,2)-GARCH(1,1) ซึ่งเราสามารถ คำนวณค่า predicted conditional standard deviation ใค้จากคำสั่ง |sigma|

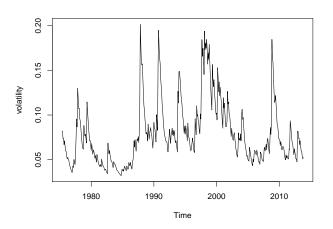
```
sig.garch11<-sigma(fit.garch11)
volatility<-ts(data=sig.garch11,1], frequency=12, start=c(1975,5), end=c(2013,11))
plot.ts(volatility, type="1")</pre>
```


October 17, 2019

Figure: ACF VON residuals

เราสามารถใช้คำสั่ง ugarchforecast และระบุแบบจำลอง |fit.garchiูi| และจำนวนคาบที่จะพยากรณ์ไปข้างหน้า n.ahead=5 และได้ผลดังต่อไปนี้

```
garch11.fcst=ugarchforecast(fit.garch11, n.ahead=5)
0-roll forecast
                [T0=1971-03-28 07:00:00]:
```

